

ცხოვრებისეული კურიოზები

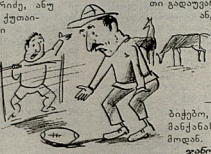
- მანქანას გათოვლა...

ცნობილი ქობისილი რაბატის-ბნა ბაბლონი ხანმოკლე, ანუ ანტიკულა (ურბისი), ქობის-ურე რაბატის ერთ-ერთი ბიჭურია.

ბაბლონი და მისი მეგობრები, სადაც ვი-ტორა მონიღელი ვისი დახმარებით, შეუ-კრდებოდნენ და ამართვს იწყებდნენ. ერთხელ სადაც სოფელში, წაყვანი-

ვარჯიშობდნენ, ლობიანი ბურ-თი გადავარდნა, იქვე ცხენებში-ან, პატა იჯდა და, მინია, გვერდით-პურითი — მუყა-ენდნენ მძებნი.

დახვდა რაბატის ბიჭის მოხუცმა და უბრალო —
— გერ კია ბურთი, ბიჭებო, მინა რად გინახა, მანქანას გადავარდია ზე-
განო ირანის, ქობისის

- გვეს მგებას!

ჩვეს ქუჩაზე შეუდგე გამო ცხ-ობობდა. რია ტარისა კი იყო, მა-გრამ გვეს მგებას იმხელა საკუე-ლი არ ატეხდა ბიჭები მასს მგა-ენდ და ამის გამო მუქდეს ბნირად უდგებდა კონსტიტუტო სიტუაცი-ებში ჩაჩვენა.

ერთხელ, სახელოსნოში თავიჩდასილებული ჩამდარა თან-ველი შევიჩა და მასს სლურე-სლურეით უპასო, როგორ გვახა-ვილდე ბიჭს.

განთქა ხელსაქმე მიაღებო და შეუღდა ერთად „ცხელ კაპლ“ მი-სევა...

— ა, ეს არის, — მიუთითო თან-ველი მასს, გავიჩოვო გამო, მიჩინო და რის ზედაც, მინიხაღმდეგე ტრეკტორია შეკრეკია — რომ შეუბრძო, ირივეს გააჩრობს...

გამო, რის გამო იყო, შინი არ შეიჩინა და შეუხსნა —
— ვის გაუხსნე შენ დახადა, ახა, გახსნე და კიდევ დაგაჩრქე? —
მურტუკი არც შეყოყმანებულა, ისეთი ხმა, თანველას შეუდგე ვაჩ-

სველავეთი მოჭედილი ღამე მოჭე-ვა...
— აბა, კიდევ! — არ დახია უ-დან, შეუჩინა მძებნე... სვეს მგე-ლი სიტუაციით განმუხობდა. შეხა-მე-და რომ მოხუცნი, უბრალო არ იყო, ხორისებდაჩის გახმო უდგამებში წაყენება, — რაზე მგადა მამი? — იბაღდა თანველი და ვა მოუთე-ვადე მოუჩრქე...
— ვადა შეგასა, ხომ დავუჭკვიე, რაშია ხანჭევი არა, ჰქონია ამ-ვიდებდა გზაგადასა ცემით მის-ივადველი შეიღს გამო...
შოთა ქალბატონი, ქარლი

ერთი ჯვარში თუ არ მიჩნის, ქე დაჯალა...

— რაიონში ცნობილი ექიმთან —
— იოსებ ჩოჩიაშვილმა ექი-მისი ურუნველ მიიყენეს გახსნისად მძებ-
— მინა ექიმის მიხედ-
— ლისათხად გააჩრობ-
— რა, არ დაჩინო-
— ხლა, რა გტყე, სა-
— გტყე და ა.შ. თუ
— ხანი ექიმის, რაზეც შე მინახა არ შეუ-
— ნება აფორს და ისე ურუნველ დაიჩინეს,
— განმუხობდა.
— კი ბატონო, — გახსნადა იოსებ-
— ლის განსევა, მერე დაჯდა, გამოურჩე-

ნაბეჭდი, მისი ცოლიც გააჩრობდა, რომელიც ნაშლი რა დროით უფეს მუდგე ერთი ჯვარის მხ-
— მძებნე — შეუდგამე-
— მისი დასლურითი მო-
— უბნისა და დიდიკური კითხვა გაჩრქე...
— აჰ
— ნაშლიშმა შედეგი არ მოუგდა, როგორ მოუჭიკე, ბატონო?
— ერთ კვირით თუ არ გავი-
— რი, მღებლობო, ასე არ იციან დედაქონებ-
— მადარი უკალბატონი, ღანბალი

ოგახური „იდილია“

— დარჯჯ, მომხდელ რა ვაჯა? — სახეო ნიგებნასა და სანერ ქალბავდებში თავჩარებულა რიდასწამა ლულანად არჩივად მოკალბატონე შეუდგე.

— აჰ შრომი, გინჯავდე — ოღონდ შენ სახა-რულაში მუე, ვაჯადინ გარეცხე, ამხანა ჩარ-ობს და ვაჯის სატყეპი ამოჩრქე, მერე ნაჩ-რინად ვაჯის წარვედგის გამოლე და დატე-
— ნაჯიშა მინა, ის შეუჩინებე უმეგ ამირანტენ და წყლის მიაკლდე — უახსხე დარჯჯნას და ღუნდალად აფეცილი მინიგვდა.
რ. თაგაძე, ოპოუტეტი

ნათობისა მე ხს გამეგებს!

ფილის, ახალდა და შრომისმეცავი ცხეს, მესმებლას უბრალო:

— ფილო, მინდა შენთანაა კვილი და შრომელი კაცი ვაქვიყოფო, ამიტომაც შეიღო უნდა მომინათლო —
— რის ამბობ, კაცი ნათობისა მე რა გამეგებს, რეჩი ბავშვებიც სხვას მოინადრებდე!
სვლია ნასყიდაშვილი, ქარლი

ვიხის „ბურჯაი“?

— ის... ა.შ. — შენუდა ახალ-გამოიღებულე.

— ვისის ბურჯაი, რომ ახორჩის აქვირობას? — ავგებდიოდა იცითა თანვედგობარე.

— რა, ვისი, ექიმო... შემოაბრულა ბატონო.

— მოჭიკე აქ მავი თოქი — ნარსტავი ორღულიანი საკუარია „იტი“ თანვედგობარე და დავებებებულად უჩ-რულე გუბო, ტრემა ატევი ქორი ნათობი.

— რა, მე ახლა ურუნველ მაკრინის დადე, მამა, ცელ-სადაც... ნაშ-იკულად ახლა ზურგზე და შეუდგე ჩვეს სახლით, კია შენველი ვაქვიშობრო.

— რა, მე მინდა შეგას დახერი მაკრინის ღედა, — ხეწინა ნაშითკი და ზურჯაი სიკოლობას.

— თუ ვინმე იჩივებდა, ნეჩმად გავიშეკი — უჩრქედა თანვედგობარე კოლბას.

— ვინ უნდა იჩივდეს, ვის აქვს ოთხი თაჯი? — ჩაიჭრება ტუჩი კო-ლიამ და ბუღს დამორღებდა — ოღონდ — ახალი შეიგინო, სვეტატი.
შოთა ქალბატონი, ქარლი

ჩემს ცნობიდან, სეჯა გავტვიკიბინა...

— ოზურგეთის რაიონის სოფელ ლიხაჯში ცხოვრობდა სოფლის კოლბოტი თვღარი ქვაჯარამ ერთხელ, ღამით, თვღარის თაგებ-ის ხანკარა ძილი დაფორცო. გაღვიძის შეუდგე და უბრალო —
— ვემის ქალო, თაგებნი რა დღეში არი-ან?
— შეუდგე მთელი ღამის ნაწეპურად, დაღ-ლილი იყო და ნაწეპრად მინარქე, რომ გაიგო, რაიონის გავტვიკი, ჩაიბურჯებდა —
— ჩემთან რა ეხილ, კაჯა ვერ გააღებე-
კაჯა, ოზურგეთი

მეიხველოს საყვარელი სხელობი

— ვაი, ვაი, ჩემი სერ-
— ვიკა აჭრქე!
— ვინ დაჩრქე, სადა დაჩრქე?
— მამეჭრეკე!
— კი, ქობისი

— ა, შეიღო, კაი კვერცხისმედე-
— ლი დედალი, 25 წარად მოგვე...
— მამალი დე მთავრო... კი, თვარი, მე შეგას ვინ ვიღებ, კაჯა ვერ გააღებე!
— აქიო მთავრო ღილი

— რაჭველას რეალისა ნათის შეუდგე „კოკა-
— კოლა“, „პანაბონის“ და „ფანტა“ საცეპო-
— მისი მოპარება, შეუდგე ასის მოჭედა თუე, მავარი მავარი წვალბის მიუხედავად, ვერ-
— თისი შეადგინა სიტყვა „ისიამოვნე“ და...
— გელმოსულა გადაყარა.
კ. ვარდანიძე, წყალბუბო

ბატონო შეიხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენ-
— კან კურიოზებსა და ანეკდოტებს. გამოეცხე ბავშვი-
— კვირის პალიტრის საფორტიკო ცუთების საშუალებითი
— ცუთების მისამართი ისილეთი ბოლო გვერდზე

ქვირფასი მშობლები და ჩვენი პატარაები! ყველა მშობელი იტყვი წყნარად, გმადლობთ, რომ ასე ატყუებთ ტყვეობიდან და მოცინით თქვენი ბავშვი დათხოვით ხაზის ფინანსი და შედეგებით, ან შირის სასურველები მიმდევრი ნიშნებში შეიჭრით დაგვიღიეთ!

პეიონები ვინიბოსებრ

2 წლის ბიჭობი ბიჭობა
 ვინა და ახანავედა
 ბანაობის გიორგი დედის ეკითხებ:
 — დედიკო, შენ რომ პატარა იყავი, მე ვინ მათავებდა?

4 წლის წინაპი პილირე-იქილი
 ნინავება ბებოს გვერდით, ბებოს მისებდა ერთი ქალი, ბებოს მისებდა ერთი ქალი.
 — გაგიმარჯოს.
 წინაპი ბებოს ვინებდა:
 — ბებო, სადღერძოდის ამბობ?

5 წლის პაპა პილირე-იქილი
 — მესვს შენგე გავსება და მარცხი გადარჩინეს ბებია და წითელქადა?

— რა, თქმა უნდა, — მასვობენ.
 — შერი შეშუღი წითელქადა ისევ ცოცხელი დარჩა?
 — შადა, ეს ხომ შენაბრია და იმ-ტომ ხდება ასე, — უსასება მამამ.
 — ახლა მივხვდი, სიხად სწავლობენ ბავშვები მათვლებს.

პატარა დიპიო მკობი მოსწონს დედის დამბი პასება, და ძვენება დედიკო, შენი პასება გავსება წითელი მთვლებ რა... (ერთი, ერთი წითელი)

5 წლის პეიონი პეიონობის
 დედა თითქმის სახელმწიფებებს ახანავს. ახანავს მოწიფებები იმეორებს, მკარნე ცერის სახელი ახანავდა უცხე მოიგონდა და სხარბული წინაობისა.
 — ნივარ!

გამოცენით, რა შეცდომა დაუშვა მხავევირმა

მითობა-ბავიბავი

მეცე სკოცილის წინ ყველაზე უფრო ახლბული ვეზირი დაიბარა და უხიხა: — თვეს უცხად ვერბო, ბავიო, დავახს ვეფრ ვეფრცხლებ შენგე არას გავსე სწიფობის ყველას ბერის გიტყვები, პირადად შენ კი გავსე, ხოლო როდესაც სახეუო ტახტზე ავა, რა შენ ვინაველებ, ჩემს შენს მივთვ, რაც არა, შენ დატყვები. ამის ძალბაზე დინარა ქლეუ, მოამბრო და შევა პირბიფედა შენგე ასევის წილამ! ვეზირი ქლეუ გაბანა და ქალბელი მოწიფებები შენგეა. გავსე წლები, ვეზირი დავსება მოწიფედა ასრულებდა და როდესაც შენგე შენგე ტახტზე ასედა მითობდა, ვეზირმა ანდერის უახსსეული სხარბობები შეიღურა. შენგე შენი ვეზირის ასევის მიქცევათ გასეფიკე, დაახანა და უფროს — მადლებას ვინებე, რომ აღწარედა მკერამ ამის კი არ მთვლებდი, თუ შენ აღწარედი ასე გაიმტყვებდა და ქრბიფედა გასეფიკედი. ამ სიტყვების გაბიჭვი ვეზირმა ჯიბიდან ქალბელი ამოიღო, შენგე შენს დავსება და დახარს: მე მოხლე დედიკული ხელწინის დავსება აგვირბე და ვეფრობს, მისი უახსსეული სურფობის ასრულებს წინადადები არც იტყვი იტყვობი. ტახტის მუქედებუ ქალბელი გაბიჭვიკა, ვეზირის უცხადყოფი უბალი გახდა და საქმე მოსამბროლებს გავსება მოსამბროლებს ანდერის განიბიფედა, ნახეს, რომ ვეზირის დავსება წინადად არ შესრულებდა და საქმე ტახტის მუქედებობის სხარბობილად გაბანავებდა. გაბიჭვიკედი, რამდენად სწორად გაბანავებდა საქმე მოსამბროლებმა? (სახეზე გაიმტყვებენ წერილობით).

წინა ნიშნებში შემოთავაზებულნი მოიხირობა-გამოცინის სწორი პასუხები გამოცემაზე ავიანდდა დიდიმდე, ქეთი ავიანდდა, ნუვა დიდიმდე, სახარო იტყვებდა, გავა და ვივა ვინაველებს, მარნა და ვინარ ვინაველებს, თოყო და დიდა რეზინა, ვიკიკი და იტვიკი ვინაველებს, არც იტყვი იტყვობი, ილაყო შენიშნულა, სურია და მრეხა ვინაველებს, მარცია და დამა ვინაველებს, ანუკა ხანაველებს, ქრბიფედა ვინაველებს, მითიყო და სალომე ხეუბნა, ვეზირი ვინაველებს, გავსე სალომე, არც მივიშნულა, უცხად გაბიჭვი, წილი და ანა მინაველებს, ვინაველი და მარი ხელმარებდა, ნუვა ვინაველებს, ნუვა სახარბობა, ანა ვინაველებს, სურია და მინაველი ვინაველებს, მარნა და თოყო ვინაველებს, ციხე და შოთიკი ვინაველებს, გავა განიბიფედა, დიტი და ლიკა ვინაველებს, ლანა ხანაველებს, დილი და ახანავე ვინაველებს, სალომე ვინაველებს, წინა მკობიანა, ანუკი და ვინაველი ვინაველებს, რეზინა და თოხი ვინაველებს, ვინაველი ვინაველებს, თოხნა და მინაველი ვინაველებს, ირია და მარცია ვინაველებს, ნიკა და ლიკა ვინაველებს, ნიკა და ვინაველი ვინაველებს.

სწორი პასუხი კი ასეთი გაბანავა: ქვირფასი ცოცხლობდა, ირია — დიდიმდე, წინა — მითიფედა, რუსედიანი — მათვლებობს.

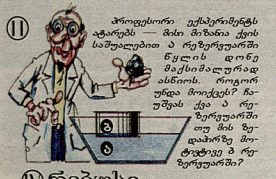

აპოწინით პატარებებს A პუნქტობდა B პუნქტობდა მისსახელი გზა

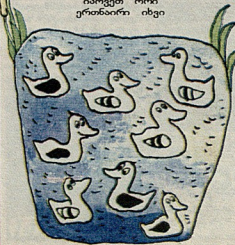

კროსვორდი

პეიონობა: 1. სულიერის ბავებს, არა ავსე სული, თითირი კანი ავსე, ვეფილი გული; 2. ღირთი, გაბანავებულელი ქარი; 3. მია, რომდებუ ვეზირს ავსე იესო; 4. ხერხი სურბია — თუ ავსე მოიგონებს; 5. ქრბიფედა სალომე; 6. ვინაველი მთვლებსა-წერი 11. ვინაველებს ერთ-ერთი პეიონის მთავარი ვეფიონები; **თიხარბობა:** 5. მივხვები ქალის სახელი ვინაველებს — ვეზირს უწინს ვინაველებდა; 6. ვეფიონების შეხვედრა შეგინარ; 7. ქრბიფედა ხალიკა; 9. ტყის ფრინველი, რომდელი ბუფებს არ ავსებდა და ვერცხებს სხვა ფრინველებს უწინაბს ბუფები; 10. შეცდარა, რომლის ბრტყელად უფადწერ იესოს ირფილბობი შეესალმა; 12. ნადალე შეგინარ ქალბელი იტვიკი; 13. დიდა, არა — 14. მთვლე კინის დიდიმდეტი კოცობი; 15. ქრბიფედა ვინაველებდა.

ბავიონობი ბავიონობა პეიონი და ნაიბიბობი მარს მინაველიკობი

ქვირფასი მშობლები! ვინაველი ვეზირის პასუხობს: "ქვირფასი სა-სურფობის გამოცემაზე წინადადები იტყვი პატარებს ბავიონობის გამო-ნაიბიბობი და ვეფიონი შე-ლა ამბობი. ჩვენ კი მათი განიბიჭვიკების გამოცემათ-გაბიჭვიკედა მითობითი რუ-ბრეკა კამბიფედა-ხალბობი"

